

DOI: 10.7596/taksad.v6i3.938

Citation: Yalap, H. (2017). Yeni Bir İhtilâcnâme - Seğirnâme Nüshası. Journal of History Culture and Art Research, 6(3), 682-695. doi:http://dx.doi.org/10.7596/taksad.v6i3.938

Yeni Bir İhtilâcnâme / Seğirnâme Nüshası

A New ihtilâcnâme / Seğirnâme Manuscript

Hakan Yalap¹

Abstract

For mankind, the feeling of knowing beyond the moment has always been a matter of curiosity. For this reason, it can be seen that fortune and kinds of fortune are constant and influential in all cultures. Therefore, in literature, literary forms are found around the concept of "fortune". The fortune book Irk Bitig written in Gokturk letters is the earliest known document of this type.

Twitching is an uncontrollable movement which may occur somewhat part of the body, that is the muscles beneath the skin move slightly with the skin. The works taken on the basis of the interpretations made on the basis of twitching any of the organs of the human body are called seğirnâme or ihtilâcnâme. Seğirnâme's, which were dated to ancient times in Turkish culture and Turkish literature, have an important place for the history of literature and language. There have been many studies on these types of manuscripts in Turkey and in the world's libraries. When the studies are examined, it has been seen that the texts of seğirnâme texts are mostly prose texts, but there are also verse texts. In this work, which is based on a self-contained manuscript in the Library of the University of Leipzig, the work on public works was evaluated and the text was transcribed into the transcription alphabet and the language and spelling characteristics were examined. The text in which 138 twitches are involved can be considered voluminous. As a result of the new academic studies from seğirnâme manuscripts to be carried out after that, a more detailed informations about the type of seğirnâme's, the contents of the languages and language features will be reached.

Keywords: Classical Turkish Literature, Fortune, Twitching, Seğirnâme, İhtilâcnâme.

¹ Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türkçe Eğitimi A. B. D. E-mail: hakanyalap@hotmail.com

Öz

İnsanoğlu için bulunduğu anın ötesini bilme ve ötesinde yaşama hissi her dönem etkili olmuştur. Bu sebeple tüm kültürlerde fal ve fal türlerine ilginin sürekli ve etkili olduğu görülebilir. Dolayısıyla edebiyatta “fal” kavramı etrafında şekillenmiş edebî türlere rastlanmaktadır. Göktürk harfleri ile yazılmış olan *Irk Bitig* adlı fal kitabı bu türün şimdilik bilinen en eski belgesidir.

Seğirmek, vücudun bir yerinde deri ile birlikte derinin hemen altındaki kasların hafifçe oynamasıdır. İnsan bedeninin herhangi bir organının seğirmesine dayanılarak yapılan yorumlar neticesinde kaleme alınan eserlere seğirnâme veya ihtilâcnâme adı verilir. Türk kültüründe ve Türk edebiyatında çok eski dönemlere tarihlenen seğirnâmeler edebiyat ve dil tarihi için önemli bir yere sahiptir. Türkiye ve dünya kütüphanelerinde pek çok yazma nüshası olan bu türler hakkında çalışmalar yapılmıştır. Yapılan çalışmalar incelendiğinde seğirnâme metinlerinin çoğunlukla mensur metinler olduğu, ancak manzum seğirnâmelerin de bulunduğu görülmüştür. Leibzig Üniversitesi Kütüphanesindeki müstakil bir yazma nüshaya dayanan bu çalışmada umumi olarak seğirnâmeler üzerine yapılan yayınlar değerlendirilerek metin transkribe edilmiş, dil ve imlâ özellikleri incelenmeye çalışılmıştır. 138 seğirmenin yer aldığı metin, bu hâliyle hacimli sayılabilir. Yeni seğirnâme nüshaları üzerinden bundan sonra yapılacak akademik çalışmalar neticesinde seğirnâme türü, seğirnâmelerin içeriği ve dil özellikleri hakkında daha etraflı bilgilere ulaşılabilecektir.

Anahtar Kelimeler: Klâsik Türk Edebiyatı, Fal, Seğirme, Seğirnâme, İhtilâcnâme.

Giriş:

Edebî metinlerin her nev’i içinden çıktığı cemiyetin temel taşlarını oluşturmakta ve sonu gelmez bir bulmaca olan millî şifreler bu metinler vasıtasıyla çözülebilmektedir. Böylelikle toplumun en ince damarlarına nüfuz edilebilmektedir.

İnsanoğlu için bulunduğu anın bir adım ötesinde yaşamak önemli bir ruh hâli olarak tüm zamanlarda ve tüm kültürlerde dikkat çekicidir. Bu bir adım öte durumu doğal olarak geleceği merak hissinin bir sonucudur. İşte bu gelecekte haberdar olma hâli “fal” kavramı etrafında şekillenmiş ve doğal olarak edebiyatta da yer bulmuştur. Türkler için “nitekim IX. yüzyıldan kalan ve Göktürk harfleri ile yazılmış olan *Irk Bitig* adlı fal kitabı bu ilginin yazılı bir belgesi durumundadır” (Ersoylu, 1985:27).

Ersoylu (1985), insanın geleceğine ait yorumların en önemlilerinden birinin kişinin kendi bedeni ile ilgili olanı olduğunu belirtir. Bir kimsenin vücudundaki herhangi bir uzuv seğirdiği zaman bu durumun kişinin gelecekteki durumuna, işine vb. hususlarına ait tahminler yapılmaktadır. İşte insan bedeninin herhangi bir organının seğirmesine dayanılarak yapılan

yorum işine ilm-i ihtilâc adı verilmektedir. Bir fal çeşidi olan vücut organlarının kımıldaması üzerine yapılan yorumlar neticesinde manzum veya mensur pek çok eser kaleme alınmıştır ki bunlar edebiyat tarihimizde *seğirnâme* veya *ihtilâcnâme* adıyla anılır.

Seğirmek kelimesi, *Türkçe Sözlük*'te “Hafif kımıldamak, genellikle vücudun bir yerinde deri ile birlikte derinin hemen altındaki kaslar hafifçe oynamak” (2005: 1722) şeklinde tanımlanmış olup *Derleme Sözlüğü*'nde “Seğirmek, (sergimek, serimek, seyirmek, seyrimek) seğirmek” (1993:3566) “seyremek: az kıpırdamak (1993:3599) olarak yer almaktadır. Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lugat'ta ihtilâcnâmeler, “yüzün ve gözün seyirmesi hakkında yazılan bir çeşit mensur falnâme, fal kitabı” (Devellioğlu, 1999:419) olarak tanımlanmaktadır.

Falnâmeler olarak adlandırabileceğimiz türler özelde yıldıznâme, kıyafetnâme, ihtilâcnâme, tefe'ülnâme gibi adlarla isimlendirilmektedir. Ersoylu, ihtilâcnâme ilminin Zülkarneyn veya Danyal'a nispet edilmesinin öteden beri sürdürülegelen bir inanç olmasına rağmen herhangi bir delile dayandırılmadığını söyler (Ersoylu,1985:27). Rivayete göre Danyal peygamberin bir kuyusu vardır. Hz. Adem hikmet sırlarını bu kuyuya saklamış ve o hikmeti oradan Hz. Danyal çıkarmıştır (Pala, 1998:99).

Ancak öyle veya böyle İslamî gelenek bakımından bir nevi fal olan ihtilâcnâmelere veya diğer fal türlerine sıcak bakılmadığı bilinmektedir. Dolayısıyla bu duruma dinî bir dayanak noktası teşkil edilmesi gerekmektedir. Nitekim “falnâmelerin ilkinin Hz. Ali'ye nispet edildiğine dair elimizde kaynak olmamakla beraber ehl-i beytten Cafer-i Sadık'a nispet edilen falnâmeler çoktur. Cafer-i Sadık'tan sonra en mühim falnâme Tefe'ülnâme-i Muhiddin Arabî adıyla Muhiddin Arabî'ye aittir” (Kara, 1979:155). Kur'an-ı Kerim'de her ne kadar “fal oklarıyla hareket etmek²” yasaklanmış olsa da “fala çok kıymet verdiği rivayet edilen Fatih, Cafer-i Sadık'ın falnâmesini düzenlediği gibi Hamidiye'de Câm-ı Suhangûy adlı Farsça bir falnâme” (Kara,1979:155) hazırlatmıştır.

Bu hâliyle hem İslamiyetten önce hem de sonra ihtilâcnâmeler rağbet görmüştür diyebiliriz. Vücut organlarının seğirmesi özellikle halk inanışında büyük yer tutmaktadır. Bunun tipik örneğini Dede Korkut Kitabı'nda görmek mümkündür. “Dirse Han Oğlu Boğaç Han Boyunu Beyan Eder” başlıklı destanda geçen “Çıksun benüm gözüm, a Dirse Han, yaman segrür” (Kaçalın, 2017:42) cümleleri önemli bir kaynaktır.

Seğirnâmeler Hakkında Umumî Değerlendirme:

²Ey iman edenler! (Aklı örten) içki (ve benzeri şeyler), kumar, dikili taşlar ve fal okları ancak, şeytan işi birer pisliktir. Onlardan kaçınınız ki kurtuluşa eresiniz. Maide/ 90

İhtilacnâmeler üzerinde günümüze değin pek çok çalışma yapıldığı bilinmektedir. Makalemizde bu çalışmaların belli başlılarını zikretmenin faydalı olacağı kanaatindeyiz.

Bilinen en eski seğirnâme nüshası Uygur harfleriyle yazılı olup Berlin Brendenburg Kütüphanesinde bulunmaktadır. Uygur harfli bu metin hakkında hem Reşit Rahmeti Arat hem de Peter Zieme çalışma yapmışlardır (Sertkaya, 2011:1534).

Seğirnâmeler hakkında ilk çalışma 1967 yılında Bosna-Hersek Gazi Hüsrev Bey Kütüphanesi'ndeki bir yazma üzerine Zajaczkowski'nin yaptığı çalışmadır. 1949'da Gagavuzların Tarihi, Dil ve Etnografyası adlı teziyle doktorasını veren Polonyalı Türkolog, Włodzimierz Zajaczkowski, Polonya Türkolojisinde önemli bir yere sahiptir (Ersoylu, 1985:28).

Kemal Özergin, 1967 yılında Türk Folklor Araştırmaları Dergisi'nde iki farklı seğirnâme metni yayınlamıştır (Ersoylu, 1985:28), (Özergin, 1967).

Arif Özer, 1969 yılında “Türkçe İki Segirname Kitabı Üzerine” adlı makalesinde Zajaczkowski'nin yayınlamış olduğu iki seğirnâmeden birincisini tam metin ikincisini de bazı örneklerle yayınlamıştır (Özer, 1969).

Halil Ersoylu, 1985 yılında “Seğirnâme” başlıklı makalesinde Mevlana Müzesi yazmaları arasında bulunan bir yazmayı incelemiştir. Yazar, makalesinde metin için bir sözlük hazırlamış ve uzuvlar dizinine yer vermiştir (Ersoylu, 1985). Ersoylu, Türk Dili Araştırmaları Yıllığı Belleten'de yayınladığı “Seğirname II” başlıklı diğer makalesinde Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesinde bulunan bir yazmadaki seğirnameyi değerlendirmiştir (Ersoylu, 1992).

Saadettin Özçelik, (1996) Millî Folklor Dergisi'ndeki “Bir İhtilac-name Üzerine” adlı makalesinde Diyarbakır İl Halk Kütüphanesi'nde kayıtlı bir mecmuanın içinde yer alan ihtilâcnâmeyi incelemiştir. Yazar, makalesinde incelenen metin için bir sözlük hazırlamış ve uzuvlar dizinine yer vermiştir.

Fatih Ramazan Süer, 2011 yılında Sivas Ziyabey Yazma Eserler Kütüphanesinde bulunan bir mecmuadaki seğirname metni üzerinde çalışmıştır (Süer, 2011).

Ayşe Gül Sertkaya (2011), “Bilinmeyen bir Seğir-nâme Yazması” başlıklı bildirisinde Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü 24 numarada kayıtlı mecmuada bulunan seğirnâmeyi incelemiş ve seğirme dizini ile uzuv dizini oluşturmuştur. Yazar çalışmasında, yayımlanan seğirnâmeleri iki grupta değerlendirmiştir. Birinci gruptaki seğirnâmelerde sadece bir seğirme zikredilerek tabir edilmiş, ikinci grup seğirnâmeler ise karşılaştırmalı metin şeklinde düzenlenmiştir (Sertkaya, 2011:1533).

Abdullah Mert (2016), Fransa Bibliotheque National (FBN) 242 numarada kayıtlı bir mecmuanın 66. varlığında bulunan seğirnameyi incelemiştir. Yazar, metinde geçen bazı kelimelerin anlam karşılıklarını ve tarihî gelişimini vererek uzuv dizini ve seğirmeler dizini oluşturmuştur.

Seğirname hakkında kapsamlı çalışmalar Yusuf Ziya Sümbüllü'ye aittir. Sümbüllü, "Seğirname" adlı kitabında yazılı ve sözlü gelenekteki seğirme ilmini incelemiş, yurt içi ve yurt dışından toplam 58 yazmanın tespit edildiğini ifade etmiştir (Sümbüllü, 2014). Yazarın söz konusu kitaptan başka makaleleri de mevcuttur. Yazar, "Yeni Bir İhtilâcnâme Nüshası Üzerine Değerlendirme" (2016) başlıklı makalesinde Fransa Milli Kütüphanesi Türkçe Yazmaları Bölümü'nde Turc 21 numara ile kayıtlı yazmanın 82-94 yaprakları arasında yer alan ihtilâcnâme metni üzerinden değerlendirmelerde bulunmuştur. Sümbüllü'nün Mehmet Akif Gözütok'la hazırladıkları "Gaybî Bir İlim Şubesi Olarak İhtilâç-nâmeler ve Mevlânâ Sevâdî'nin Manzum İhtilâç-Nâmesi"(2013) başlıklı makalede manzum bir seğirname incelenmiştir. İncelemeye konu olan seğirname metni İstanbul Araştırmaları Enstitüsü Şevket Rado Yazmaları, ŞR 525 numarada kayıtlı bir mecmuanın 260a-263b varakları arasında olan nüsha ile Bibliothèque nationale de France Kütüphanesi, Turc 21'de kayıtlı bir mecmuanın 23b-34a varakları arasında bulunan nüsha temelinde kurulmuştur (Sümbüllü, 2013:114). Yusuf Ziya Sümbüllü, "Seğir-Nâme ve Segirmek Manaları Üzerine Bir İnceleme" adlı makalesinde (2007) Erzurum Atatürk Üniversitesi Seyfettin Özege Kitaplığında bulunan mensur bir metinden hareketle seğirmek kelimesini inceleyerek seğirname hakkında bilgi vermiştir. Bu makalede yazar metnin sonuna bir de sözlük hazırlamıştır.

Özkan Daşdemir, "İngiltere Kütüphanelerinde Kayıtlı Dört Seğirname Üzerine" (2016) adlı makalesinde Britanya Kütüphanesinde Arundel Or. 8 arşiv numarasıyla kayıtlı bir mecmuadaki seğirname örneğini; yine Britanya Kütüphanesindeki Harl. 5463 arşiv numarasıyla kayıtlı bir mecmuanın içindeki seğirnameyi; Britanya Kütüphanesinde Sloane 1081 arşiv numarasıyla kayıtlı 60 yapraktan oluşan bir mecmuadaki seğirnameyi ve Oxford Bodleian Kütüphanesi Türkçe Yazmalar Bölümünde MS Turk. e. 112 arşiv numarasıyla kayıtlı seğirnameyi incelemiştir (Daşdemir, 2016).

Tülay Çulha, "Karayca Bir İnceleme: Sekirme Yoraları" (2009) makalesinde Raddloff tarafından 1888 yılında yayınlanan Proben derlemelerinin VII. cildinde bulunan "Sekirme Yoraları" adlı metin üzerinde şekil bilgisi incelemesi yaparak gramatikal indeks hazırlamıştır (Çulha, 2009).

Mehmet Yastı, "Yeni Bir Seğir-nâme Yazması Üzerine" (2015) başlıklı makalesinde Fransa Bibliotheque National (FBN) 178 numarada kayıtlı mecmuanın 296-320. sayfaları arasında bulunan mensur seğirnameyi incelemiştir. Yazar, çalışmasında Ersoylu, Karaatlı ve Süer'in

çalışmalarını karşılaştırmalı olarak vererek seçirmelere getirilen yorumları kıyaslamıştır (Yastı, 2015).

Şimdiye kadar seçirnâmeler/ ihtilacnâmeler hakkında yapılan ve ulaşabildiğimiz bu kaynaklar, kendi içerisinde edebî bir değer taşıdığı gibi özellikle imlâ hususiyetleri bakımından Türkçenin tarihî gelişimine ışık tutacak mahiyettedir.

Seğirnâme Metni Ve Özellikleri:

Çalışmamızın temelini oluşturan seçirnâme nüshası Leibzig Üniversitesi Kütüphanesi B. or. 080-10 numarada kayıtlı bulunan mensur bir metindir. Müstensihî Aḥmed bin Muḥammed el-Fünûnî olan metin tâlik yazı hattıyla istinsah edilmiştir. Metnin imlâ özellikleri bakımından hatasız olduğu söylenebilir. 3 sayfa hâlinde olan metnin birinci sayfası 23, ikinci sayfası 25 ve üçüncü sayfası 12 satırdan müteşekkildir. Yazma, bağımsız tek metin olarak kaleme alınmış olup kağıt boyu 21. 1x14. 7 cm, metin alanı 19. 8x14 cm'dir. Metinde toplam 138 seçirme yer almakta olup bu sayı hacimli sayılabilecek mahiyettedir. Metinde öncelikle sağ taraftaki uzuvlar ve seçirmeleri verilmiş, daha sonra sol taraftaki uzuvların seçirmeleri aktarılmıştır.

Seğirnâme nüshasının kelime kadrosu incelendiğinde şöyle bir görüntüyle karşılaşırız: Metnin imlâsındaki birkaç istisna dışında birlik dikkat çekicidir. Kelime tabanlarında imlâ farklılığı yoktur. Müstensih/ müellif imlâyâ hâkimdir denilebilir. Fakat metinde “şâd” kelimesi bazı yerlerde “şâz” imlâsıyla yazılmıştır: şâd ola, şâz ola, şâzılık bula vb. Bu konuda Timurtaş, “ﺶ harfî ise, 15. yüzyıla kadar, ﺶ'dan önce uzun veya kısa sesli bulunduğu zaman ﺶ yerine kullanılmıştır” (Timurtaş, 1997:81) yorumunu yapmaktadır. İyilik kelimesinin yazımında da ikilik vardır. Kelime bir yerde “eyilik”, başka bir yerde “eylük” imlâsıyla yazılmıştır. Benzer şekilde baldır kelimesinin yazımında da ikilik vardır. Kelime bir yerde “baldır” başka bir yerde “baldur” imlâsıyla kaleme alınmıştır. Benzer şekilde dudak kelimesi, metinde “duḡaḡı” imlâsıyla yazılmışken hemen sonraki cümlede “tuḡaḡınuñ” imlâsıyla yazılmıştır.

Metinde uzuv isimlerinde Türkçe kelimeler kullanılmış, fakat metnin müellifi/ müstensihinin eğitim seviyesine göre Arapça ve Farsça kelimeler de tercih edilmiştir: nıḡbaḡt, rûy, fütûḡ, feraḡ, küşâde, zemm vb.

İncelediğimiz nüshada bugün Türkiye Türkçesinde kullanımdan düşmüş olan “baylık/ zenginlik”, “söz kelecı/ dedikodu”, “kelecı/ söz, laf”, “öz/ kendisi” (Dilçin, 1983) kelimeleri de kullanılmıştır.

Metinde seçirmesi verilen uzuvlar şunlardır: başınuñ şaḡyanı, depesi, depenüñ şaḡ yanı, alnı, tuluñı, kaşı, gözinüñ üst kapaḡı, şaḡ gözinüñ, alt kapaḡı, şaḡ gözinüñ kıyruḡı, şaḡ gözinüñ ucı, öḡni, burnı, burnınuñ şaḡ yanı, burnınuñ alt yanı, şaḡ rûyı, şaḡ kulaḡı, şaḡ kulaḡınuñ altı, şaḡ kulaḡınuñ ucı, boynuñ şaḡ yanı, eñsesi, eñsesinüñ çuḡkırı, şaḡ yanaḡı,yanaḡı altı segirse,

duġaġı, Őaġ tuġaġınınuġ bucaġı, aġzı, eġnesi, yuġaru eġnesi, aŐaġı eġnesi, bıyıġı, dili, Őaġ yanı, dilinüġ altı, dilüġ altı, ucu, boġazuġ Őaġ yanı, boġazı, Őaġ omuzu, Őaġ omuzu, Őaġ bazusu, Őaġ elüġ dirseġi, olı, Őaġ elüġ bileġisi, Őaġ elüġ başı parmaġı, Őahādet parmaġı, orta parmaġı, taġhāret parmaġı, küük parmaġı, Őaġ baġrı, arġanuġ Őaġ yanı, arġanuġ arası, Őaġ uykuları, Őaġ boġazı, emceġinüġ ukuru, burnı, arnı, arnınınuġ Őaġ yanı, ġöbegi, ġöbeginüġ Őaġ yanı, beli, asuġı, uyluġı, uyluġununuġ üsti, uyluġununuġ altı, ġöti, ġötinüġ Őaġ yanı, ġötinüġ ortası, Őaġ ġayāası, fercinüġ ucu, butı, dizi, dizinüġ Őaġ yanı, baldırı, baldırınınuġ üsti, baldırınınuġ altı, incüġi, Őaġ incüġüġ üsti, incüġüġ altı Őaġ tobuġı, Őaġ ayaġuġ incüġi segirse, Őaġ ayaġuġ ortası, Őaġ ayaġuġ taraġı, Őaġ ayaġuġ altı segirse, Őaġ ayaġuġ ulu parmaġı, Őaġ ayaġuġ ikinci parmaġı, üçüncü parmaġı, dördüncü parmaġı, Őaġ ayaġuġ küük parmaġı, ayaġuġ parmaġları arası, baŐınınuġ Şol yanı, alnınınuġ Şol yanı, Şol tuġuġı, Şol aŐı, alnınınuġ Şol yanı, Şol aŐınınuġ uyruġı, Şol aŐı segirse, Şol ġözi, Şol ġözüġ yuġaruki apaġı, Şol ġözüġ yuġarusı apaġı, Şol ġözüġ uyruġı, Şol ġözüġ burnından yaġası, Şol ġözüġ ucu, yaġaġı segirse, boġazınınuġ Şol yanı, ikisinüġ Şol yanı, Şol ulaġı, Şol omuzu, Şol bazusu, Şol dirseġi, Şol elüġ ayası, Şol elinüġ arġası, Şol elüġ baş parmaġı, elüġ Őehādet parmaġı, Şol elüġ orta parmaġı, Şol elüġ dördüncü parmaġı, Şol elüġ Őere parmaġı, incüġi segirse, Şol uykuları, Şol baġrı, arnınınuġ Şol yanı, fercinüġ Şol yanı, ġötinüġ Şol yanı, Şol budı, Şol dizi, Şol baldırı, Şol ayaġuġ incüġi, Şol ayaġuġ tobuġı, Şol ayaġuġ taraġı, Şol ayaġuġ altı, Şol ayaġuġ baş parmaġı, Şol ayaġuġ ikinci parmaġı, Şol ayaġuġ üçüncü parmaġı, Şol ayaġuġ dördüncü parmaġı, Őere parmaġı, Şol ayaġuġ parmaġlar arası.

Metin:

[1] (1) Bismillāhi'r-raġmāni'r-raġīm. Eger baŐınınuġ Őaġ yanı segirse raġbet ü fırsat bula ululuk bula. Eger depesi segirse ululuk bula Őād ola. (2) Eger bir kezden başı segirse 'izzet ü fırsat bula. Eger depenüġ Őaġ yanı segirse Őād ola sevine. Eger alnı segirse azıcık melül ola Őoġra (3) Őād ola. Eger alnınınuġ Őaġ yanı segirse sevine Őād ola. Eger alnınınuġ arası segirse ŐavāŐ ide. Eger tuġuġı segirse ġöġli (4) dileġine irişe. Eger aŐı segirse avmiyle ġöriŐe. Eger ġözinüġ üst apaġı segirse borcu ödene. Eger Őaġ ġözinüġ alt (5) apaġı segirse Őāzılıġ bula sevine. Eger Őaġ ġözinüġ uyruġı segirse ādem seve Őāz ola sevine. Eger Őaġ ġözinüġ ucu (6) segirse Őāzılıġ bula sevine. Eger öġni segirse nıkbaġt ola sevine. Eger burnı segirse eline bir nesne gire. Eger burnınınuġ Őaġ yanı (7) segirse Őāzılıġ bula sevine. Eger burnununuġ alt yanı segirse ġaber işide sevine. Eger Őaġ rüyı segirse atı sevine Őād ola. Eger Őaġ (8) ulaġı segirse ġöŐ ġaber işide māl ni'met eline gire. Eger Őaġ ulaġınınuġ altı segirse fütüh eline gire. Eger Őaġ ulaġınınuġ ucu segirse (9) ŐavāŐ eyleye. Eger boynununuġ Őaġ yanı segirse mālı arta bereketi ziyāde ola. Eger eġsesi segirse ŐavāŐ eyleye. Eġsesininuġ ukuru segirse yalan (10) söyleye. Eger Őaġ yanaġı segirse Őāz ola sevine. Eger yanaġı altı segirse azıcık ġuŐŐalu ola. Duġaġı segirse yavuz

keleci eyleye. Şağ (11) tuşağınıñ bucağı segirse o ni'met-i tül ola. Eger ağızı segirse māl u ni'met çok ola. Eger çeñesi segirse söz gele haber eyleye. Eger (12) yuķaru çeñesi segirse guşşalana. Eger aşıağı çeñesi segirse gāyib gele. Eger bıyığı segirse gāygulu ola. Eger dili segirse ululuk bula (13) sevine. Eger şağ yanı segirse şād ola sevine. Eger dilinüñ altı segirse azıcık guşşalu ola. Eger dilüñ altı segirse gönli açıla. Ucu (14) segirse ululuk bula sevine. Eger boğazuñ şağ yanı segirse kaygudan kırtula. Eger boğazı segirse şāzılık bula sevine. Eger şağ omuzı (15) segirse baylık u ĥurmet bula. Eger şağ omuzı segirse gönli ferah bula açıla. Eger şağ bazusı segirse ol kimesne sevine. Eger şağ (16) elüñ dirsegi segirse şāz ola. Eger kıolı segirse baylık bula sevine. Eger şağ elüñ bilegisi segirse nesne eline gire sevine. (17) Eger şağ elüñ başı parmağı segirse guşşadan emīn ola. Eger şahādet parmağı segirse yavuz iş ide tevbe eyleye. Eger orta parmağı (18) segirse tevbesi kabül ola. Eger tahāret parmağı segirse sefer eyleye. Eger küçük parmağı segirse şāzılık bula. Eger şağ bağırnı segirse gönli (19) küşāde ola. Eger arķanuñ şağ yanı segirse gönli şāz ola ve özi ferah ola. Eger arķanuñ arası segirse 'azizlik (20) bula. Eger şağ uykuları segirse ĥayrlulardan ola. Eger şağ boğazı segirse şāzılık bula. Eger emceginüñ çukuru segirse ya vakitlenmiş (21) nesnesin bula. Eger burnı segirse azıcık guşşalu ola. Eger kıarnı segirse sevine ferah bula. Eger kıarnınuñ şağ yanı segirse rahat ola. (22) Eger göbegi segirse dōstunı göre sevine. Eger göbeginüñ şağ yanı segirse şāzılık bula. Eger beli segirse vādi üzerine irişe. (23) Eger kıasuğı segirse şāz ola. Eger uyluğı segirse ol kışıye ululardan eyilük irişe. Eger uyluğunuñ üsti segirse [2] (1) vakti ĥōş ola. Eger uyluğunuñ altı segirse yavuzluķdan emīn ola. Eger göti segirse rüzī irişe şād ola. Eger (2) götinüñ şağ yanı segirse gönli küşāde ola. Eger götinüñ ortası segirse vaţan değışdüre. Eger şağ ĥayāsı segirse (3) 'izzet bula. Eger fercinüñ ucu segirse evlene. Eger butı segirse kıalbi küşāde ola. Eger dizı segirse şāzılık bula sevine. Eger dizinüñ (4) şağ yanı segirse ferah eline gire. Baldırını segirse gāyib kışı gele. Eger baldırınıñ üsti segirse şāzılık bula. Eger baldırınıñ (5) altı segirse azıcık kaygu ola. Eger incügi segirse yalan söz söyleye. Eger şağ incüğüñ üsti segirse yalan söz işide. Eger (6) incüğüñ altı segirse gönli açıla. Eger şağ tobuğı segirse rāhat ola. Eger şağ ayağıñ incügi segirse şāzılık bula. Eger şağ (7) ayağıñ ortası segirse şūr eyleye. Eger şağ ayağıñ tarağı segirse azıcık kaygulu ola. Eger şağ ayağıñ altı segirse sefere gide. (8) Eger şağ ayağıñ ulu parmağı segirse kaygulu ola. Eger şağ ayağıñ ikinci parmağı segirse melül ola. Eger üçüncü parmağı segirse ululuk bula. (9) Dördüncü parmağı segirse gāyibden araması gele. Eger şağ ayağıñ küçük parmağı segirse murādı ĥāşıl ola. Eger ayağıñ parmağları arası (10) segirse oğı toğa. Eger izlāc-ı itrāk rāst. Lāya'lemu'l-gaybe illā hū. Ve māhüve fī'l-berri ve'l-baħri ve mātesķutu minvaraķatin illā ya'lemuhā (11) ve lāħabbetin fīzulumāti'l-arzı ve lāraţbin ve lāyābisin illā fikitābin mübīn. Lāya'lemu'l-gaybe 'allame'l-guyüb³ hazā bābu ĥallācnāme itrākun ve ĥubsi.

³Gaybı O'ndan başkası bilmez. "Karada ve denizde olanı da bilir. Hiçbir yaprak düşmez ki onu bilmesin. Yerin

Bismillāhi'r-raḥmāni'r-raḥīm (12) Eger başınıñ şol yanı segirse ol kişi āyet-i ululuk bula. Eger alınıñ şol yanı segirse (13) ol kişi 'azīz ola. Eger şol ʔuluñı segirse ol kişi ḥōş ḥaber işide. Eger şol kaşı segirse şavāş ola. Eger alınıñ (14) şol yanı segirse şāz ola. Eger şol kaşınıñ kuyruğı segirse melūl ola. Eger şol kaşı segirse ḥayr ḥaber işide. Eger şol (15) gözi segirse ġāyibden kimesne gele ḥayırla. Eger şol gözüñ yuḡaruki ḡapağı segirse şāzılıḡ bula. Eger şol gözüñ yuḡarusı (16) ḡapağı segirse ḡayḡulu ola. Eger şol gözüñ kuyruğı segirse şāzılıḡ bula sevine. Eger şol gözüñ burnından yañası segirse (17) zemmūñ işitmek ola. Eger şol gözüñ ucı segirse dileğine yitişe. Eger yañağı segirse 'akıbeti ḥayr ola sevine. Eger boḡazınıñ şol (18) yanı segirse ol kişi yalan söyleye. İkisiniñ şol yanı segirse ḡalbi feraḡ bula. Eger şol ḡulağı segirse şāzılıḡ bula. (19) Eger şol omuzı segirse ḡavmūñ ve ḡışmuñ bula şāzılıḡla. Eger şol bazusı segirse feraḡ bula. Eger şol dirsegi (20) segirse ḡayḡulu ola. Eger şol elüñ ayası segirse ḡelālden fütūḡ eline gire. Eger şol eliniñ arḡası segirse azıcık melūl (21) ola. Eger şol elüñ baş parmağı segirse ḡuşşa vāḡı' ola. Eger elüñ şehādet parmağı segirse şavāş eyleye. Eger şol (22) elüñ orta parmağı segirse ol kişi ḥōş ola. Eger şol elüñ dördüncü parmağı segirse çok sevine. Eger şol elüñ (23) şerḡe parmağı segirse şeksüz evine ḡonak gele. Eger incügi segirse vaḡti ḥōş ola. Eger şol uykuları segirse yavuz (24) belālardan emīn ola. Eger şol bağı segirse ululuk bula sevine. Eger ḡarnınıñ şol yanı segirse murādı ḡāşıl ola. (25) Eger ferciniñ şol yanı segirse murādına irişe. Eger götinüñ şol yanı segirse ḡāyibden nesne eline gire. [3] (1) Eger şol budı segirse sefer eyleye mübārek ola. Eger şol dizi segirse bir kimseyle söz kelecı eyleye. Eger şol baldurı segirse ululuk (2) bula. Eger şol ayaḡuñ incügi segirse düşman ola. Eger şol ayaḡuñ ḡopuğı segirse baḡtluk yetişe adına. Eger şol ayaḡuñ (3) tarağı segirse göñli açıla. Eger şol ayaḡuñ altı segirse ḡuşşalu ola. Eger şol ayaḡuñ baş parmağı segirse şavāş eyleye. Eger (4) şol ayaḡuñ ikinci parmağı segirse bir iş işleye kim andan ötüri eyilik göre. Eger şol ayaḡuñ üçüncü parmağı segirse (5) ḡuşşalana. Eger şol ayaḡuñ dördüncü parmağı segirse eylükler göre. Eger şerḡe parmağı segirse çok 'ibādet ide. Eger şol (6) ayaḡuñ parmaḡlar arası segirse ululuk bula sevine. İḡlāc-ı eḡvāf-ı ceb. Lā ya'lemu'l-ḡaybe illā ḡüve ve ya'lemumāfi'l-berri (7) ve'l-baḡri ve mātesḡutu minvaraḡatin illā ya'lemuhā ve lāḡabbetin fiḡzulumāti'l-arzı ve lāraḡbin ve lāyābisin illā fiḡitābin mübīn⁴. Tamam. (8) Temmetü'l-kitāb bi'avnillāhi'l-meliki'l-vehhāb⁵ (9) Terzuḡu menteşā⁶ biḡayrı ḡisābin⁶ (10) Aḡmed bin Muḡammed el-Fünūnī (11) Kātiben reis (12) Kitābu'l-ḡalem

karanlıklarında da hiçbir tane, hiçbir yaş, hiçbir kuru şey yoktur ki apaçık bir kitapta (Allah'ın bilgisi dahilinde, Levh-i Mahfuz'da) olmasın. " En'am/ 59 Gaybı O'ndan başkası bilmez.

⁴ Gaybı O'ndan başkası bilmez. "Onları ancak O bilir. Karada ve denizde olanı da bilir. Hiçbir yaprak düşmez ki onu bilmesin. Yerin karanlıklarında da hiçbir tane, hiçbir yaş, hiçbir kuru şey yoktur ki apaçık bir kitapta (Allah'ın bilgisi dahilinde, Levh-i Mahfuz'da) olmasın. " En'am/ 59 Gaybı O'ndan başkası bilmez.

⁵ Allah'ın yardımıyla kitap tamamlanmıştır.

⁶ "Dilediğine de hesapsız rızık verirsin. " Âl-i İmrân/ 27

Sonuç

Edebî metinlerin en mühim vasfı içinden çıktığı cemiyetin aynası olmasıdır. Bu ayna her türlü düşünüş, yaşayış, idrak ve anlayışı yansıtır. Edebiyat araştırmacısı ise yapacağı her tür incelemeyle bu aynayı biraz daha cilalayan kişidir.

İnsan bedeninin herhangi bir organının seğirmesine dayanılarak yapılan yorum işine ilm-i ihtilâc adı verilmektedir. Bir fal çeşidi olan vücut organlarının kımıldaması üzerine yapılan yorumlar neticesinde manzum veya mensur pek çok eser kaleme alınmıştır ki bunlar edebiyat tarihimizde *seğirnâme* veya *ihtilâcnâme* adıyla anılır.

Bu çalışmanın konusunu teşkil eden seğirnâme nüshası Leibzig Üniversitesi Kütüphanesi B. or. 080-10 numarada kayıtlı bulunan mensur bir metindir. 138 seğirmenin yer aldığı metinde uzuv isimlerinde Türkçe kelimeler kullanılmış olmakla birlikte Arapça ve Farsça kelimelere de yer verilmiştir: nıkbaht, rûy, fütûh, ferah, küşâde, zemm vb. İncelediğimiz metin, dil özelliklerine göre, 16. -17. yüzyıllara ait olabilir.

Yapılan çalışmalar incelendiğinde seğirnâme metinlerinin çoğunlukla mensur metinler olduğu, ancak manzum seğirnâmelerin de bulunduğu görülmüştür. İster manzum ister mensur olsun seğirnâme metinleri müstakil olarak kaleme alındığı gibi herhangi bir mecmuanın içerisinde bir bölüm olarak da kaleme alınmıştır.

Seğirnâme metinleri hem dil özellikleri hem de kültür tarihindeki yerleri bakımından önem arz etmektedir. Bundan sonraki süreçte yeni nüshaların tespitiyle Türk edebiyatında ilginç bir tür olan seğirnâmeler hakkında yeni çalışmalar yapılacaktır. Bu vesileyle, edebiyatın ve dilin tarihî serüvenini, kaynaklarını, kültürel arka planını, geçirdiği evreleri ilmî olarak tespit etmek ancak edebî eserlerin çözümüyle mümkün diyebiliriz. Dolayısıyla eski edebî metinlerin akademik anlamda aktarılması da son derece önemlidir.

Kaynakça / References

Çulha, Tülay (2009). “Karayca Bir İnceleme: Sekirme Yoraları”. Dil Araştırmaları Dergisi, Bahar, S. 4, S. 37-55.

Daşdemir, Özkan (2016). “İngiltere Kütüphanelerinde Kayıtlı Dört Seğirname Üzerine” Dede Korkut Uluslararası Türk Dili Ve Edebiyatı Araştırmaları Dergisi C. 5, S. 11, S. 19-46.

Devellioğlu, Ferit (2003). Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lûgat, Ankara: Aydın Kitabevi.

Dilçin, Cem (1983). Yeni Tarama Sözlüğü. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

Ersoylu, Halil (1985). “Seğir-Name”. Türk Dili Araştırmaları Yıllığı (Belleten), Ankara, S. 27-48.

Ersoylu, Halil (1992). “Seğir-Name II”. Türk Dili Araştırmaları Yıllığı (Belleten), Ankara, S. 99-145.

Kaçalin, Mustafa S. (2017). *Oğuzların Diliyle Dedem Korkudun Kitabı*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

Kara, İsmail (1979). “Falnâme”. *Türk Dili Ve Edebiyatı Ansiklopedisi C. 3*. İstanbul: Dergah Yayınları.

Kartallıoğlu, Yavuz (2011). *Klasik Osmanlı Türkçesinde Eklerin Ses Düzeni (16, 17, Ve 18. Yüzyıllar)*. Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

Mert, Abdullah (2016). “Bir Seğir-Name Nüshası”. *Türk Uluslararası Dil, Edebiyat Ve Halkbilimi Araştırmaları Dergisi*. Yıl:4, S. 7,S. 220-232.

Özçelik, Saadettin (1996). “Bir İhtilac-Name Üzerine”. *Millî Folklor Türk Dünyası Folklor Dergisi*, S. 31-32-Güz, S. 98-111.

Özer, Arif (1969). “Türkçe İki Segirname Kitabı Üzerine”. *Türk Kültürü*, Yıl 7, S. 77. S. 48-52.

Özergin, Muammer Kemal (1967). “Eski Bir Seyirme-Nâme”, *Türk Folklor Araştırmaları*, 10, S. 211, Şubat 1967.

Pala, İskender (1998). *Ansiklopedik Divân Şiiri Sözlüğü*. İstanbul: Ötüken Yayınları.

Sertkaya, Ayşe Gül (2011). “Bilinmeyen Bir Seğir-Nâme Yazması”, 38. *Icanas*. 10-15. 09. 2007. Ankara-Türkiye. *Bildiriler: Dil Bilimi, Dil Bilgisi Ve Dil Eğitimi*. Ankara, 2011, S. 1533-1560.

Süer, Fatih Ramazan (2011). “Bir Seğirname Örneği”. *Turkish Studies - International Periodical For The Languages, Literature And History Of Turkish Or Turkic*, Volume 6/4 Fall 2011, P. 287-304.

Sümbüllü, Yusuf Ziya (2007). “Seğir-Nâme Ve Segirmek Manaları Üzerine Bir İnceleme”. *Atatürk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, S. 32, S. 53-69.

Sümbüllü, Yusuf Ziya & Gözitok, Mehmet Akif (2013). “Gaybî Bir İlim Şubesi Olarak İhtilâç-Nâmeler Ve Mevlânâsevâdî'nin Manzum İhtilâç-Nâmesi”. *Dede Korkut Türk Dili Ve Edebiyatı Araştırmaları Dergisi*, 3(6), 105-131.

Sümbüllü, Yusuf Ziya (2016). “Yeni Bir İhtilâcnâme Nüshası Üzerine Değerlendirme”. *Türk Ve İslam Dünyası Sosyal Araştırmalar Dergisi*. Yıl: 3, S. 6, S. 174-196.

Timurtaş, Faruk Kadri (1997). *Osmanlı Türkçesine Giriş*. İstanbul: Alfa Yayıncılık.

Türk Dil Kurumu (2005). *Türkçe Sözlük*, 10. Baskı, Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

Türkiye Halk Ağzından, *Derleme Sözlüğü* (1993). C. 10, Ankara: Tdk Yayınları.

Yasti, Mehmet (2015). “Yeni Bir Seğir-Nâme Yazması Üzerine”. *Türkiyat Mecmuası*, C. 25, Bahar, 275-314.

Other Sources

<http://kuran.diyaret.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/maide-suresi-5/ayet-90/diyaret-isleri-baskanligi-meali-1> Erişim Tarihi: 02/05/2017

<http://kuran.diyaret.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/enam-suresi-6/ayet-59/diyaret-isleri-baskanligi-meali-1> Erişim Tarihi: 08/05/2017

بسم الله الرحمن الرحيم . اگر با شکر صناع یا نه سکره رغبت و فرصت بوله اولوق بوله اگر دپسی سکره اولوق بوله اول .
اگر بر کز دانه ماشی سکره عنت و فرصت بوله اگر دپسک صناع یا نه سکره داوله سونیه اگر اتنی سکره آزه حق ملول اول مسکه
ت داوله اگر اتنی ناک صناع یا نه سکره بونیه ت داوله اگر اتنی ناک راسی سکره صواش اربع اگر طلوع سکره کولیا
دیده کینه ایرت اگر اتنی سکره قوسد کورت اگر کوزنیک اوست قباغ سکره بور او زنه اگر صناع کوزنیک ات
قباغ سکره ت ذلیق بوله سونیه اگر صناع کوزنیک قور و غرس سکره آدم سوه ت داوله سونیه اگر صناع کوزنیک اوجی
سکره ت ذلیق بوله سونیه اگر اتنی سکره نیک بخت اوله سونیه اگر بورنه سکره التی بنه کیره اگر بورنیک صناع یا نه
سکره ت ذلیق بوله سونیه اگر بورنیک الت یا نه سکره جبرائیده سونیه اگر صناع دوی سکره قتی سونیه ت داوله اگر صناع
قولای سکره خوش جبرائیده مال لغت الینه کیره اگر صناع قولایغنیک اتنی سکره فتوح الینه کیره اگر صناع قولایغنیک اوجی سکره
صلوات الینه اگر بورنیک صناع یا نه سکره مالی ارته بره کتی زیاده اوله اگر اسکی سکره صواش الینه اگر سبک حقور سکره بیایه
سویله اگر صناع بلغان سکره ت داوله سونیه اگر بلغان اتنی سکره آزه حق غقد لاوله دو طغانی سکره یاوز کله جی الینه صناع
طوطاغنیک بو جان سکره او نخت طول اوله اگر اغزی سکره مال و نختی جوق اوله اگر چکی سکره سوز کله جی الینه اگر
یوقار و چکی سکره غقتنه اگر اشان جکی سکره غایب کله اگر بیعی سکره غیقوله اوله اگر دلی سکره اولوق بوله
سونیه اگر صناع یا نه سکره ت داوله سونیه اگر دلی سکره آزه حق غقتنه اوله اگر دلیک اوستی سکره کولیا آجده اوجی
سکره اولوق بوله سونیه اگر کوزنیک صناع یا نه سکره قیفوزنه قور تله اگر بیغازی سکره سارنلق بوله سونیه اگر صناع او نور
سکره با بلوق و حوت بوله اگر صناع او نور سکره کولیا فرج بوله آجده اگر صناع بازوسی سکره اولک ت سونیه اگر صناع
الوک دیرکی سکره ت داوله اگر کولیا سکره با بلوق بوله سونیه اگر صناع الوک بلکسی سکره فنه الینه کیره سونیه
اگر صناع الوک پیش برنی سکره غقتنه امین اوله اگر کوشیه با دعفر سکره یاوز ایش بره توبه الینه اگر اورته صحن
سکره توبه سبی قبول اوله اگر کله هارت مهر سکره توبه الینه اگر کوشیه با دعفر سکره یاوز ایش بره توبه الینه اگر اورته صحن
ک ت داوله اگر ارقنک صناع یا نه سکره کولیا ت زاوله او زنه فرجه اوله اگر ارقنک راسی سکره غزلق
بوله اگر صناع ابکولی سکره خیر لور دنه اوله اگر صناع نوغزی سکره ت ذلیق بوله اگر ارقنک حقور سکره یا قلمش
نشدن بوله اگر بورنه سکره آزه حق غیقوله اوله اگر خرنه سکره سونیه فرج بوله اگر قرنیک صناع یا نه سکره رخت اوله
اگر کوبلی سکره دو ستنی کوره سونیه اگر کوبلیک صناع یا نه سکره ت ذلیق بوله اگر کوبلی سکره وادی او زنه ایرت
اگر قاسوغ سکره ت داوله اگر اینوغ سکره اولک سیه اولولور دنه الوک ایرت اگر ابوغنیک اوستی سکره

وقتی خوش اوله اگر او غوغتک التي سکوره باوز لغدتر امين اوله اگر کوه سکوره روز سر اربست د اوله اگر
 کوهتک صاغ يانه سکوره کوهکله کده اوله اگر کوهتک اوزت سسي سکوره وطن دکته زوره اگر صاغ حکماي سکوره
 عنت بوله اگر فجهتک اوج سکوره اوله اگر کوهتک سکوره قلبی کت اوله اگر دزی سکوره شازلیق بولمونه اگر دزک
 صاغ يانه سکوره فرج الذکیرده بالدر سکوره غایتک کله اگر بالدر نیک اوستی سکوره شازلیق بوله اگر بالدر نیک
 التي سکوره ازده جن قیغول اوله اگر انجولی سکوره یلان سوز سوبله اگر صاغ انجولک اوستی سکوره یلان سوز اسین اگر
 انجولک التي سکوره کوهلی آجیلده اگر صاغ طیبوغر سکوره راحت اوله اگر صاغ ایاغک انجولی سکوره شازلیق بوله اگر صاغ
 ایاغک اوزت سسي سکوره شور ایلده اگر صاغ ایاغک طریغی سکوره ازده جن قیغول اوله اگر صاغ ایاغک اکثر سکوره سفره کین
 اگر صاغ ایاغک اولو بر من سکوره قیغول اوله اگر صاغ ایاغک انجولی بر من سکوره موال اوله اگر انجولی بر من سکوره اولولوق بوله
 دور دینی بر من سکوره غایبده زاده بر من سکوره اگر صاغ ایاغک کوهکله بر من سکوره مرادی حاصل اوله اگر ایاغک بر من سکوره
 سکوره اوغش کوهده اگر اخلاج الحراقی راست لایعلم الغیب لایهو و ما هو غایب البر و الیم و ما سقط من ذرقة الا يعلمها
 و لاجتیه فی ظلمات الارض و لا رطب و لا یابس الا فی کتاب مبین لایعلم الغیب کلام الغیب **هذا باب صلاح ناه الحراق**
و بحسب بسم الله الرحمن الرحیم اگر ناستوک موال یانه سکوره اول کتشی آت اولولوق بوله اگر النستوک صول یانه سکوره
 اول کتشی عزیز اوله اگر صول اول کتشی حوس خبر اسیدین اگر صول قائم سکوره صول اوله اگر النستوک
 صول یانه سکوره ز اوله اگر صول فاشینک قوروغر سکوره موال اوله اگر صول فاشینی سکوره خبر خبر اسیدین اگر صول
 کوهی سکوره غایبده کتسه کله فیرده اگر صول کوزک یوقار و کله قباغر سکوره شازلیق بوله اگر صول کوزک یوقار و
 قباغر سکوره قیغول اوله اگر صول کوزک قوروغر سکوره شازلیق بولمونه اگر صول کوزک یورننده کتک سکوره
 ز کتک کتک اوله اگر صول کوزک اوج سکوره دلکینه بیتده اگر کجاغر سکوره عقبنی خبر اولمونه اگر کجاغر سکوره
 یانه سکوره اول کتشی یلان سوبله اگر صول موال یانه سکوره قلبی فرج بوله اگر صول قلاغر سکوره شازلیق بوله
 اگر صول اولمونه سکوره قومک و خصمک بود شازلیغده اگر صول بار و سسي سکوره فرج بوله اگر صول در سسي
 سکوره قیغول اوله اگر صول الوک ایسی سکوره عدالده قنوج الذکیره اگر صول النیک از سسي سکوره ازده جن موال
 اوله اگر صول الوک یاش بر من سکوره غقد واقع اوله اگر الوک شهادت بر من سکوره صول ایلده اگر صول
 الوک اوزت بر من سکوره اول کتشی حوس اوله اگر صول الوک دور دینی بر من سکوره حوق سوبله اگر صول الوک
 صبر بر ماغر سکوره شوز اوینه قوناق کله اگر الوک سکوره وقتی خوش اوله اگر صول انجولر سکوره یاوز
 بلالردنه امین اوله اگر صول لغوی سکوره اولولوق بود سوبله اگر قونیک موال یانه سکوره مرادی حاصل اوله
 اگر قونیک موال یانه سکوره مرادی حاصل اوله اگر کوهتک سکوره غایبده نسه الذکیره
 اگر

اگر وصول بودی سکره سغایید مبارک اوله اگر وصول دزدی سکره کبیرید سوز کلجی ایلدی اگر وصول مال دور سکره اولوق
 بوله اگر وصول ایغلتک ایلو سکره دشمن اوله اگر وصول ایغلتک طپوغ سکره بخلیق تیت آدنه اگر وصول ایغلتک
 طماعی سکره کوتلی ایلدی اگر وصول ایغلتک التی سکره غصه لو اوله اگر وصول ایغلتک یاشم برمنز سکره صولون ایلدی اگر
 صول ایغلتک کجی برمنز سکره برایش سکره کیم آنده اوتری ایلک کوره اگر وصول ایغلتک اوججی برمنز سکره
 غصه نه اگر وصول ایغلتک دور دجی برمنز سکره ایلو کل کوره اگر صحره برمنز سکره جوق عبادت ایلدی اگر وصول
 ایغلتک بر مقدر اراسی سکره اولوق بولسونیه احلاج اطواف جب لایعلم الخیب الایهو ویعلم ما فی البئر
 والبحر ومات قط من ورقه الایعلمها ولاصحة فی ظلمات الارض ولا رطب ولا یابس الا فی کتاب مباین تمام

ما تمت الکتاب بغیرته الملك الوفا

ما مله رزق من رب یوفی حوائج

ما یاجدین محمد الفنون

ما یجانبه ریس

ما یکتب العلم

ما یحیی

ما یحیی

ما یحیی

ما یحیی

ما یحیی

ما یحیی

ما یحیی

ما یحیی

ما یحیی

ما یحیی

ما یحیی

ما یحیی

ما یحیی

ما یحیی

ما یحیی

ما یحیی

ما یحیی

ما یحیی

ما یحیی

ما یحیی

ما یحیی

ما یحیی

ما یحیی

ما یحیی

ما یحیی